

عنوان مقاله:

بررسی نقش دانش بومی گیاهان دارویی در توسعه پایدار (مطالعه موردی: شهرستان سرپل ذهاب)

محل انتشار:

سومین همایش ملی انجمن های علمی دانشجویی رشته های کشاورزی و منابع طبیعی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

روناک احمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد مرتع داری و عضو انجمن دانشکده منابع طبیعی ساری، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

قدرت اله حیدری - استادیار گروه مرتعداری دانشکده منابع طبیعی ساری، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

خلاصه مقاله:

رشد روز افزون جمعیت و کمبود منابع در دسترس، حرکت در جهت توسعه پایدار را به عنوان اصلی انکارناپذیر مطرح میکند. یکی از رهیافتهای توسعه پایدار گیاهان دارویی است و یکی از مباح پیرامون گیاهان دارویی، دان بومی است. اصطلاح گیاه شناسی بومی یا گیاه بوم شناسی به عنوان مطالعه روابا کاربردی و سودمند، بین آنان و گیاه پیرامون از جمله کاربردهای دارویی گیاهان است. در این پژوهش با ارزیابی اتنوبوتانیکی از 2 روستای واقع شده در شمار شهرستان سرپا تها در استان کرمانشاه صورت پذیرفت. جمعآوری اطلاعات با استفاده از پیمایش های صحرائی، باورها، اطلاعات مردمی، خصوصا مصاحبه با درمانگران مالی و افراد مسن انجام شد و اطلاعاتی نظیر نام محلی، خواص درمانی و اندام مورد استفاده گیاهان یادشترداری و ثبت گردید. در این بررسی تعداد 30 گونه گیاهی توسعه مردم بومی معرفی شد. نتایج نشان داد که، بررسی بیشتر تنش پوش گیاهی بویژه گیاهان دارویی و اثرا درمانی هر یا از آنها توسعه پژوهشگران میتواند به کشف بیشتر اثرا درمانی منجر شود و به دانش رسمی افزوده شود.

کلمات کلیدی:

دانش بومی، توسعه پایدار، گیاهان دارویی، گیاه شناسی بومی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/457634>

